

רשומות

קובץ התקנות

21 בינואר 1954

418

י"ז בשבט תשי"ד

עמוד

352	תקנות המועצה המשפטית (תיקון), תשי"ד—1954
352	תקנות בתי חרושת (רצועת עליה), תשי"ד—1954
353	תקנות מילואי חובה (שווי של ציוד שיוצר בארץ), תשי"ד—1954
353	תקנות מילואי חובה (שוויה של בריכה מלאכותית), תשי"ד—1954
354	צו מסי בלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון), תשי"ד—1954
355	צו מס הכנסה (פטור ממס לגבי תוספת היוקר), תשי"ד—1954
356	אכרות ההתגוננות האזרחית (תפקידים נדרשים בהגא), תשי"ד—1954
356	צו תכנון ערים (גלבוע), תשי"ד—1954
358	כללי התקנים (עיצוב תקנים ישראליים), תשי"ד—1954
363	הוראות מס הכנסה (ניהול חשבוניות של קבלנים), תשי"ד—1954

מדור לשלטון מקומי

364	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13) (תיקון), תשי"ד—1954
365	חוק עזר לרמלה (אגרת תעודות אישור) (תיקון), תשי"ד—1954
366	חוק עזר לרמלה (היטל עיגונים) (תיקון), תשי"ד—1954
366	חוק עזר לכפר יבנה (אגרת תעודות אישור), תשי"ד—1954
367	חוק עזר לנחלת יהודה (מניעת מפגעים), תשי"ד—1954
368	חוק עזר לעמק הירדן (מס עסקים מקומי), תשי"ד—1954
369	חוק עזר לרמת הרר (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ד—1954

418

פקודת-המועצה המשפטית, 1938

תקנות המועצה המשפטית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לפקודת המועצה המשפטית, 1938, סעיף 29 לפקודת עורכי הדין, 1938, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, וסעיף 10 (א) לפקודת בתי משפט (הוראות מעבר), תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנות

1. תקנות המועצה המשפטית, תשי"ג—1953, יתוקנו כך:

בתקנה 62 —

(1) אחרי הספרה „62” יוסף הסימן „(א)”;:

(2) אחרי-תקנת משנה (א) תיוסף תקנת משנה זו:

„(ב). המועצה רשאית לשחרר מועמד לבחירה מהחובה להיבחן במועד אחד בשני נושאים לפחות כאמור בתקנה 10, אם ראתה טעם לשחרור כאמור מסיבת חובתו של המועמד למלא תפקיד צבאי או אחר בשירות המדינה.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המועצה המשפטית (תיקון), תשי"ד—1954”.

השם

ח' בשבט תשי"ד (12 בינואר 1954)

פנחס רוזן

(חמ(9) ממ/3)

שר המשפטים

- ¹ ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 843, עמ' 86.
- ² ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 843, עמ' 75.
- ³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- ⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 7, עמ' 17.
- ⁵ ק"ח 344, תשי"ג, עמ' 772.

פקודת בתי חרושת, 1946

תקנות בדבר רצועת עליה

בתוקף הסמכות לפי סעיף 55 לפקודת בתי חרושת, 1946, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (הוראות נוספות), תש"ח—1948, וכן בתוקף הסמכות כאמור שהוענקה לי לפי הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקינה תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, „רצועת עליה” — רצועת-אין-גמר המונעת בכוח מיכני, המשמשת להעלאת בני אדם או להורדתם ושאין לה תא נוסעים מחומר מוצק העשוי רצפה, תקרה ושלוש קירות.

הנדרות

2. לא יתקין אדם בבית חרושת רצועת עליה ולא יקיימנה בו.

איסור

3. תקפן של תקנות אלה הוא מיום כ"ט באייר תשי"ד (1 ביוני 1954).

תחילת תוקף

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי חרושת (רצועת עליה), תשי"ד—1954”.

השם

ט' בשבט תשי"ד (13 בינואר 1954)

גולדה מאיר סון

(חמ(11) כח/4)

שרת העבודה

- ¹ ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 50.
- ² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 8, עמ' 21.
- ³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק מילווה חובה, תשי"ג—1953

תקנות בדבר שוויו של ציוד או ציוד נע שיוצר בארץ

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 29 ו-65 (א) לחוק מילווה חובה, תשי"ג—1953, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הנדרות

1. בתקנות אלה —

„ציוד“ — ציוד או ציוד נע שיוצר בארץ;

„מחיר הציוד“ — המחיר ששילם בעל הציוד בשעת רכישתו, ואם נרכש הציוד שלא בדרך הקניה, המחיר שיחושב לפי הסכום שהיה משתלם בעדו במועד הרכישה אילו נרכש במכירה ממוכר מרצון לקונה מרצון, לרבות כל הוצאות הובלתו והרכבתו אך למעט תשלומי חובה המוטלים עליו.

שוויו של ציוד

2. שוויו של ציוד יהיה כלהלן:

(1) נרכש הציוד לפני יום כ"ב באדר ב' ת"ש (1 באפריל 1940) — פי אחד ושלושה רבעים ממחיר הציוד;

(2) נרכש הציוד ביום כ"ב באדר ב' ת"ש (1 באפריל 1940) או לאחר מכן, אך לפני יום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) — פי שנים ממחיר הציוד;

(3) נרכש הציוד ביום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) או לאחר מכן, אך לפני יום י"ח בשבט תשי"ב (14 בפברואר 1952) — פי אחד וחצי ממחיר הציוד;

(4) נרכש הציוד ביום י"ח בשבט תשי"ב (14 בפברואר 1952) או לאחר מכן — מחיר הציוד.

כביעת סכום
מחיר הציוד
על ידי מנהל
המילווה

3. לא המציא בעל הציוד להנחת דעתו של מנהל המילווה הוכחות בדבר מחיר הציוד, יקבע מנהל המילווה את מחיר הציוד לפי מיטב שיפוטו.

השם

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מילווה חובה (שוויו של ציוד שיוצר בארץ), תשי"ד—1954“.

כ"ו בטבת תשי"ד (1 בינואר 1954)

לוי אשכול

(חם(1)מח/6)

שר האוצר

¹ ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 70.

חוק מילווה חובה, תשי"ג—1953

תקנות בדבר שוויה של בריכה מלאכותית

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 25 ו-65 (א) לחוק מילווה חובה, תשי"ג—1953, ובהתייעצות עם שר החקלאות, אני מתקין תקנות אלה:

הנדרות

1. בתקנות אלה —

„בריקה מלאכותית“ —

(1) בריכת מים חפורה בקרקע המשמשת לגידול דגים (להלן — בריכת דגים);

(2) בריכה חפורה בקרקע או מחוברת לה שאינה בריכת דגים (להלן — בריכה).

¹ ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 70.

2. (א) שוויה של בריכת דגים בלירות הוא הסכום המתקבל תוך הכפלת הכפולה כמפורט בטור ב' להלן, לפי תאריכי גמר הבניה שצוינו בטור א', במספר הדונמים של שטח הברכה:

טור א' תאריך גמר הבניה בין 1 באפריל ל-31 במרץ של השנים:	טור ב' הכפולה
1939/1940 או לפני כן	48
1940/1941	52
1941/1942	56
1942/1943	60
1943/1944	64
1944/1945	68
1945/1946	72
1946/1947	76
1947/1948	80
1948/1949	84
1949/1950	88
1950/1951	92
1951/1952 לרבות יום 1 באפריל 1952	96

(ב) היה גמר בנייתו של חלק מברכת דגים בתאריך אחר מגמר בנייתו של חלק אחר מאותה בריכת דגים, יחושב שוויו של כל חלק ממנה לפי תאריך גמר בנייתו.

3. שוויה של בריכה יהא כשווי של בנין כפי שנקבע בתקנות מילווה חובה (שוויים של בנינים מסויימים), תשי"ג—1953.¹

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מילווה חובה (שוויה של בריכה מלאכותית), תשי"ד—1954.”

כ"ג בטבת תשי"ד (29 בדצמבר 1953)
(חמ(1)מח/10)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ס"ח 384, תשי"ג, עמ' 1355.

פקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים במסי הבלו על משקאות משכרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 33 לפקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)¹, הסעיפים 14 (א) ו-17 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², וסעיף 1 (ב) (1) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949³, אני מצווה לאמור:

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ע"א, עמ' 774.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

1. צו מסי בלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף), תשי"ד—1953, יתוקן כך :

אחרי סעיף 1 יוסף סעיף זה :

1א. הוראות סעיף לא יחולו על — תחולה

(1) אלוהול הנמכר מבנינו של מייצר בעל רשיון, בכמות ובתנאים שיקבע המנהל, לאדם הזכאי לייבא אלוהול פטור ממס מכס על פי פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937² ;

(2) משקאות משכרים הנמכרים מבנינו של מייצר בעל רשיון, בכמות ובתנאים שיקבע המנהל, לנציג דיפלומטי או לנציג קונסולרי או לפקיד המועסק על ידי מדינה זרה לנציגות דיפלומטית או קונסולרית כמשמעותם בפרט 774 שבחלק א' של התוספת לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, הזכאים לייבא משקאות משכרים פטורים ממס מכס לפי הפרט האמור.

תחילת חוק

2. תקפו של צו זה הוא מיום ט"ז בחשוון תשי"ד (25 באוקטובר 1953).

3. לצו זה ייקרא "צו מסי בלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון), תשי"ד—1954".

ד' בטבת תשי"ד (8 בינואר 1954)

(חמ"מ/מ/ש 1)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ק"ת 398, תשי"ד, עמ' 94.

² ע"ר 1937, תוס' 1 ס' 714, עמ' 188 ; ק"ת 253, תשי"ב, עמ' 614.

1329/א - 2 ס' 13

פקודת מס הכנסה, 1947

צו בדבר פטור ממס לגבי תוספת היוקר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8א לפקודת מס הכנסה, 1947¹ (להלן — הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור :

1. היתה הכנסתו של יחיד כוללת הכנסה של אשתו וחישוב המס נעשה לפי סעיף 23 (2) לפקודה, יהיה פטור ממס חלק מתוספת היוקר, המשתלמת לתקופת השנה שהסתיימה ב-31 במרס 1953, והכלולה בהכנסתם — לפי סעיף 5 (1) (ב) לפקודה — של האיש או של האשה או של כל אחד מהם והשווה ל-9.5% מאותה הכנסה, ובלבד שהסכום הפטור לא יעלה לגבי כל אחד מהם על 147.500 ל"י.

2. לצו זה ייקרא "צו מס הכנסה (פטור ממס לגבי תוספת היוקר), תשי"ד—1954".

כ"ה בטבת תשי"ד (31 בדצמבר 1953)

(חמ"מ/מ/ה 6)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 ס' 1568, עמ' 77 ; ס"ח 108, תשי"ב, עמ' 298 ; ס"ח 135, תשי"ג, עמ' 169.

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א — 1951

אכרזה על תפקידים נדרשים בהגא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 (א) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, אני מכריז לאמור:

תפקידים נדרשים בהגא

1. התפקידים בהגא המנויים להלן הם תפקידים נדרשים בהגא, ובלבד שהפעולות הקשורות בכל אחד מהתפקידים המנויים בפרטים (1) עד (14) יהיו מוגבלות למבנה פלוני או לשטח של 500 מטר שברדיוס מאותו מבנה:

- (1) פקחות;
- (2) סדרנות;
- (3) פינוי אוכלוסיה;
- (4) הגשת סעד לנפגעים;
- (5) רישום ומתן אינפורמציה;
- (6) חילוף נלכדים;
- (7) כיבוי דליקות;
- (8) הריסת בנינים;
- (9) הגשת עזרה ראשונה לנפגעים;
- (10) סניטציה במקלטים;
- (11) קשר;
- (12) הובלה;
- (13) הפעלת צופרים;
- (14) עבודה משרדית;
- (15) פקחות בית.

2. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה ההתגוננות האזרחית (תפקידים נדרשים בהגא), תשי"ד — 1954".

השם

א' בשבט תשי"ד (5 בינואר 1954)

(חמ"ד) הא/6

פנחס לבון

ממלא מקום שר הבטחון

1 ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

האמ"ת, חמ"ד, 248

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר של הגלכוע

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת בנין ערים, 1936, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון ערים, מחוז הצפון (להלן — הועדה), אני מצווה לאמור:

1. השטח שבתחומי מחוז הצפון, שגבולותיו נקבעו על ידי הועדה והמתוארים בתוספת, יהיה שטח תכנון עיר.

פביעת גבולות לשטח תכנון עיר

1 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

2. גבולותיו של השטח האמור המתוארים בתוספת סומנו בקו כחול בתשריט מס' 184 מיום י"א בשבט תשי"ג (27 בינואר 1953), החתום ביד שר הפנים וביד יושב ראש הועדה; העתק התשריט הופקד במשרדי המעצה האזורית הגלבוע (עין חרוד) וכל מעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות המשרד הרגילות.

3. גלעדי גבולות הנזכרים בתוספת עשויים יתדות ברזל הקבועות בעמודי בטון המת-נשאים חמישים סנטימטר מעל לפני הקרקע ומסומנים כל אחד במספר. מקום שהנקודות הנזכרות בתוספת נמצאות בתוך ואדי או נהר או דרך קיימת או מתוכננת, הוצבו הגלעדים בתחום שטח תכנון העיר, סמוך ככל האפשר לנקודות האמורות.

4. לצו זה ייקרא "צו תכנון ערים (גלבוע), תשי"ד—1954".

תוספת

גבולות שטח תכנון עיר של הגלבוע

צפון: מגלעד מס' 1 הנמצא בגבול הדרומי של גוש רישום קרקעות 16688 עד פגישתו עם מסילת הברזל עפולה—שכם, מזרחה לאורך הגבול הדרומי של גוש 16688 הא-מור עד פינתו הדרומית מזרחית; משם לאורך הגבול הדרומי ומזרחי של גוש 16792 עד הגל-עד מס' 2, הנמצא בואדי אבו שוקיפה; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 16817 ו-16818 ומשם לאורך הגבול הדרומי-מערבי של גושים 16819 ו-16785 עד הגלעד מס' 3, הנמצא בואדי אבו-חדידה; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 16785 ו-16797 עד הגלעד מס' 4, הנמצא בואדי אבו-חדידה; משם לאורך הגבול המערבי של גוש 16798 עד הגלעד מס' 5 הנמצא בואדי אל אסמר; משם לאורך הגבול המזרחי של אותו הגוש 16798 ולאורך הגבול המזרחי של גוש 16790 עד פגישתו עם הגבול הדרומי של גוש 17233; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 17233 ו-17232 עד הגלעד מס' 6, הנמצא בפינתו הדרומית; משם לאורך הגבול המזרחי של גוש 17232; משם לאורך הגבול המזרחי של גוש 17239 עד הגלעד מס' 7, הנמצא בפגישתו עם הגבול הדרומי של גוש 17085; משם לאורך הגבול הדרומי ומזרחי של גוש 17085 האמור; משם לאורך הגבול המזרחי של גושים 17086 ו-17097 עד הגלעד מס' 8; משם לאורך הגבול הדרומי של גוש 17080 האמור; משם לאורך הגבול המזרחי של גושים 17079 ו-17078 עד הגלעד מס' 10, הנמצא על יד נקודת הטריאנגולציה 7—21; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 22508, 22531, 22533 ו-22534; משם לאורך הגבול הדרומי של גושים 23227 ו-23228 עד הגלעד מס' 11, הנמצא על יד עין אל אסד.

מזרח: מגלעד מס' 11 האמור לאורך הגבול הצפוני-מערבי של גוש 22590; משם לאורך הגבול הצפוני של גוש 22587 עד-הגלעד מס' 12; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 22587 ושל הגוש 22588 עד הגלעד מס' 13; משם לאורך הגבול הדרומי של אותו הגוש 22588 ושל הגושים 22589 ו-22633 עד הגלעד מס' 14; משם לאורך הגבול המערבי של גוש 22628 עד הגלעד מס' 15; משם לאורך הגבול הצפוני-מזרחי של גוש 22736; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 22736; משם לאורך הגבול המערבי והצפוני של גוש 22737 עד גלעד מס' 16; משם לאורך הגבול המערבי של גושים 22741, 22742, 22769 ו-22770 עד גלעד מס' 17; משם לאורך הגבול המערבי והצפוני של גוש 22772; משם לאורך הגבול הצפוני של אותו הגוש 22772; משם לאורך הגבול הצפוני של גוש 22880; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 22880; משם לאורך הגבול המערבי של גושים 22881, 22882, 22883 ו-22884 עד גלעד מס' 18, הנמצא בקנת-אל-גילוד; משם לאורך הגבול הצפוני של הגושים 22837, 22836 ו-22845 עד גלעד מס' 19;

משם לאורך הגבול המערבי של גוש 22845 האמור; משם לאורך הגבול המערבי של גוש 22843; משם ישר עד נקודת הטריאנגולציה מס' Z—1182; משם ישר עד נקודת הטריאנגולציה מס' G—343; משם ישר עד נקודת הטריאנגולציה מס' G—827; משם בכיוון ישר לנקודת הטריאנגולציה מס' V—322 עד גלעד מס' 20 הנמצא בקו שביתת הנשק.

ד ר ו ם : מגלעד מס' 20 לאורך קו שביתת הנשק האמור עד גלעד מס' 21 הנמצא באותו קו שביתת הנשק; מגלעד מס' 21 האמור לאורך הגבול הצפוני של אדמות צנדלה עד גלעד מס' 22 הנמצא על הגבול המערבי של גוש 20250; משם לאורך הגבול המזרחי של גוש 20250 האמור ומשם לאורך הגבול המזרחי של גושים 20002 ו-20001 עד גלעד מס' 23 הנמצא בפינה הצפונית של אותו הגוש 20001; משם לאורך הגבול הצפוני-מערבי וגם מערבי של גוש 20001 האמור עד הפינה הצפונית ביותר של גוש 20003; משם לאורך הגבול המערבי של אותו הגוש 20003 עד גלעד מס' 24 הנמצא על מסילת הברזל עפולה—שכם.

מ ע ר ב : מגלעד מס' 24 האמור לאורך מסילת הברזל עפולה—שכם עד גלעד מס' 1 הנמצא על הגבול של גוש 16688.

כ"ח בטבת תשי"ד (3 בינואר 1954)

(חמ (18) תע/29)

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר הפנים

חוק התקנים, תשי"ג—1953

כללים לעיבוד תקנים ישראליים

בתוקף סמכותו לפי סעיף 7 לחוק התקנים, תשי"ג—1953, קובע מכון התקנים הישראלי כללים אלה:

פרק ראשון: הגדרות

1. בכללים אלה—

הגדרות

„ועדת התיאום“ — ועדה לתיאום התקינה שהוקמה לפי סעיף 2;

„ועדות מרכזיות“ — ועדות תקנים מרכזיות שהוקמו לפי סעיף 4;

„ועדות תקינה“ — ועדות תקינה שהוקמו לפי סעיף 7;

„המכון“ — מכון התקנים הישראלי;

„הועד הפועל“ — הועד הפועל של המכון;

„המועצה הכללית“ — המועצה הכללית של המכון;

„הממונה“ — הממונה על התקינה;

„המנהל“ — מנהל המכון;

„תקן“ — תקן ישראלי.

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

פרק שני : ועדות

סימן א' — ועדת התיאום

הקמת ועדת
התיאום והרכבה

2. תוקם במכון ועדת-תיאום וזה יהיה הרכבה :

(1) המנהל שישמש גם יושב ראש ;

(2) הממונה ;

(3) יושבי ראש של ועדות מרכזיות וסגניהם.

3. ועדת התיאום מוסמכת —

סמכות ועדת
התיאום

(1) להמליץ לפני הועד הפועל על קווי פעולה כלליים של התקינה ;

(2) להמליץ לפני הועד הפועל ולפני המועצה הכללית על הקמת ועדות מרכזיות חדשות ועל ביטולן ;

(3) להחליט בשאלות המשותפות לכמה ועדות מרכזיות ולתאם את עבודתן ;

(4) לפעול כועדה מרכזית לגבי נושאי תקנים שלא נתייחדו לפעולתן של הועדות המרכזיות הקיימות.

סימן ב' — ועדות מרכזיות

הקמת ועדות
מרכזיות
והרכבן

4. (א) המועצה הכללית תקים, אם תראה צורך בכך, ועדות מרכזיות לענפי משק שונים ולענפי ייצור שונים, ותקבע את תחום פעולתן.

(ב) עם הקמת ועדה מרכזית, ומאו ואילך כל אימת שהמועצה הכללית תמצא לנכון, תקבע המועצה הכללית מי יהיה מיוצג בועדה המרכזית ומה יהיה מספר נציגיו בה, ובלבד שמספר כל חברה לא יעלה על חמישה עשר, ושהיו מיוצגים בה ארגוני היצרנים העיקריים וארגוני הצרכנים העיקריים שבכל ענף, במידה שקיימים ארגונים כאלה, ורשויות המדינה הנוגעים בדבר. המועצה הכללית תקבע מחדש את הרכבה של ועדה מרכזית לא לפני תום 20 חדשים ולא יאוחר מ־30 חדשים מהיום שבו נקבע הרכב הועדה לאחרונה.

(ג) הנציגים ימונו בכתב על ידי שולחיהם ויכהנו עד אשר ייקבע מחדש הרכב הועדה המרכזית, אלא אם כן התפטרו או בוטל מינוים.

(ד) המנהל והממונה יהיו חברים בכל ועדה מרכזית בתוקף תפקידם.

(ה) בתקופה שבין שתי אסיפות של המועצה הכללית רשאי הועד הפועל, אם המליצה על כך ועדת התיאום, להקים ועדה מרכזית ולקבוע את הרכבה לפי סעיף קטן (ב).

(ו) לכל ועדה מרכזית יהיה יושב ראש וסגן יושב ראש שייבחרו בישיבת הראשונה אחרי שייקבע הרכב הועדה המרכזית ולאחר מכן כל אימת שייקבע מחדש הרכב הועדה המרכזית.

5. כל ועדה מרכזית מוסמכת בתחום פעולתה —

סמכות ועדת
מרכזית

(1) לאשר נושאים לתקנים שהועברו אליה מאת המנהל ;

(2) למנות ועדות תקינה לעיבוד הצעות תקן לנושאים שאישרה ;

(3) להטיל על ועדות תקינה קיימות עיבוד הצעות תקן לנושאים שאישרה ;

(4) לאשר ולפרסם כתקנים הצעות תקן שהועברו אליה על ידי ועדות תקינה ;

(5) לטפל בהצעות שינויים בתקן שאושר ;

(6) להטיל על ועדות תקינה בדיקת תקן שאושר, ולטפל בתקן שנבדק ;

(7) לאחר התייעצות בועדות התקינה הנוגעות בדבר, — לבטל תקן שאושר.

6. (א) חבר שנעדר משלוש ישיבות רצופות של ועדה מרכזית ללא סיבה מתקבלת על דעתו של היושב ראש, יראו אותו כאילו התפטר מחברותו.
(ב) התפנה מקומו של חבר ועדה מרכזית, יתמנה ממלא מקומו בדרך שנתמנה הוא עצמו.

סימן ג' — ועדות תקינה

7. (א) כל ועדה מרכזית תמנה בתחום פעולתה ועדות תקינה, תקבע את תחום פעולתן ומי יהיה מיוצג בהן ומה יהיה מספר נציגיו, ובלבד שבכל ועדת תקינה יהיו מיוצגים היצי רנים או ארגוני היצרנים, ארגוני הצרכנים, במידה שקיימים ארגונים כאלה, ורשויות המדינה הנוגעים בדבר.
(ב) לכל ועדת תקינה יהיה יושב ראש שייבחר בישיבתה הראשונה.
(ג) הוועדה המרכזית רשאית לשנות בכל עת את הרכבה של ועדת תקינה.
(ד) הממונה רשאי להשתתף בישיבות ועדות התקינה ולקבל, לפי בקשתו, הזמנות לישיבות הוועדות לפי בחירתו וכן פרוטוקולים מישיבותיהן.

8. ועדת תקינה מוסמכת —

- (1) לקבוע את נוסח הצעות התקן לנושאים שאישרה הוועדה המרכזית המתאימה ומסרה אותו לטיפול;
(2) לקבוע נוסח של הצעות או שינויים בתקנים הקיימים שנמסרו לטיפול מאת הוועדה המרכזית המתאימה;
(3) לצרף חברים נוספים באישור הוועדה המרכזית המתאימה;
(4) למנות ועדות משנה לטיפול בהצעות תקן ובהצעות שינוי לתקנים שנמסרו לה מאת הוועדה המרכזית המתאימה.

9. כל ועדת תקינה תכהן עד שתבוטל על ידי הוועדה המרכזית של אותו ענף.

10. הנציגים בוועדת תקינה ימונו בכתב על ידי שולחיהם. לא נתמנה נציג אמיצג רשות של המדינה תוך חודש ימים מיום שהשולח נתבקש לכך על ידי המכון, ישלח המכון בקשה שניה; לא נענה השולח לבקשה השניה תוך שבועיים מיום שנשלחה, יודיע המנהל על כך לוועד הפועל, הרשאי למנות חבר בוועדת תקינה במקום הנציג שלא מונה.

432, 63

11. (א) חבר בוועדת תקינה יכהן כל תקופת כהונתה של ועדת התקינה אלא אם כן התפטר, או בוטל מינויו או שהוועדה המרכזית שינתה את הרכב ועדת התקינה באופן המבטל את חברותו.

- (ב) חבר שנעדר משלוש ישיבות רצופות של ועדת התקינה ללא סיבה מתקבלת על דעתו של יושב ראש הוועדה, יראו אותו כאילו התפטר מחברותו; נתפנה מקומו של חבר בוועדת התקינה, יתמנה ממלא מקומו בדרך שנתמנה הוא עצמו.

סימן ד' — הוראות כלליות

12. היושב ראש של כל ועדה מהוועדות שהוקמו לפי כללים אלה (להלן בסימן זה — הוועדה) יכנס אותה לישיבות לפי הצורך ויקבע את זמן הישיבה, מקומה וסדר יומה.

13. המניין החוקי לקיום הישיבות של הוועדות המרכזיות ושל ועדת התיאום יהיה ארבעה חברים לפחות; לקיום הישיבות של ועדות התקינה יהיה די בנוכחותם של שלושה מחברי הוועדה.

14. (א) ההחלטות בועדה יתקבלו ברוב דעות של חבריה. היו הדעות שקולות, יכריע קולו של היושב ראש.

(ב) זכתה הצעת החלטה בועדה לרוב דעות החברים הנוכחים בישיבה אך לא לרוב דעות של חברי הועדה. כאמור בסעיף קטן (א), ייערך משאל על ידי משלוח שאלון בכתב לכל חברי הועדה. הצעת החלטה אשר רוב חברי הועדה לא הביעו את התנגדותם לה תוך שלושה שבועות מיום משלוח השאלון, דינה — כדין הצעת החלטה שנתקבלה בישיבת הועדה ברוב דעות של חבריה.

15. העתקי הפרוטוקולים של ישיבות הועדה יישלחו לכל החברים; אוסף הפרוטוקולים יישמר במכון והעיון בהם יהיה טעון הרשאה מאת המנהל.

16. בישיבות ועדה רשאים להיות נוכחים ולהשתתף בדיונים, מלבד חבריה, כל מי שהור"ה שה לכך לפי תקנון המכון וכן באי כוח המנהל ואנשים שהוזמנו בהסכמת יושב ראש אותה ועדה; אולם זכות ההצבעה תהיה לחברי הועדה בלבד.

17. לא תפרסם ועדה חומר הנוגע לעבודתה אלא באמצעות המנהל.

פרק שלישי: מהלך עיבוד התקנים, קביעתם ופרסומם

18. (א) אלה רשאים להציע למכון נושאים לעיבוד תקנים:

(1) הממונה;

(2) מוסד ממוסדות המכון;

(3) ועדה מועדות המכון;

(4) מי שמיוצג במועצה הכללית;

(5) חבר המכון, בין שהוא חבר ממונה ובין שהוא חבר נספח;

(6) רשות מרשויות המדינה;

(7) רשות מקומית.

(ב) הצעות נושאים מאת רשות המדינה יועברו למנהל באמצעות הממונה בלבד.

(ג) כל הצעת נושא תוגש למנהל בכתב בהגדרה מדויקת ככל האפשר של הנושא המוצע ובנימוקים המסבירים את הצורך בתקן לנושא זה.

19. (א) המנהל יעביר כל הצעת נושא שהוצעה כאמור, בצירוף הערותיו, לדיון באחת הועדות המרכזיות אשר לתחום פעולתה שייך הנושא המוצע; הועדה תחליט על אישור הנושא או על דחייתו.

(ב) המנהל יודיע בכתב למציע הנושא את החלטתה של הועדה המרכזית. העתק ההחלטה יישלח לממונה.

(ג) החלטת ועדה מרכזית לדחות הצעה לעיבוד תקן שהוצעה על ידי הממונה טעונה אישורו של הועד הפועל.

20. (א) משאושר נושא התקן כאמור, תטיל הועדה המרכזית את ניסוח הצעת התקן על ועדת תקינה קיימת, או תקים ועדת תקינה חדשה לתכלית זו; בעיבוד הצעות התקן שאושרו כאמור, תהיה זכות קדימה לנושאים שהוצעו על ידי הממונה.

(ב) לשם ניסוח הצעת תקן תעין ועדת התקינה בתקנים שפורסמו בחוץ לארץ על הנושא הנדון, וכן בחוקים, בהוראות ובמפרטים הקיימים בארץ על אותו נושא, תבדוק

את תנאי הייצור והשימוש בארץ לגבי המצרך הנדון ותכונותיו את עבודתה לניסוח תקן שהוא בהתאם לתנאיה הכלכליים של הארץ ועשוי לסייע לשיפור רמתו ויעילותו של המשק הארצי ולהגנת האינטרסים של הציבור.

פרסום הצעות
תקן לשם בקורת

21. (א) המנהל יפרסם את הצעת התקן כפי שנוסחה על ידי ועדת התקינה וישלחנה לעיון ולבקורת לחוגים המעוניינים בארץ ולמוסדות תקינה בחוץ לארץ. חמישה עשר העתקים מכל הצעת תקן יישלחו לממונה.

(ב) עם פרסום הצעת התקן כאמור, יקבע המנהל מועד למתן הערות שלא יעלה על ששה חדשים מיום הפרסום.

(ג) הועדה המרכזית רשאית לפטור את המנהל מהחובה לשלוח את הצעת התקן לעיון ולבקורת.

22. ההערות שיגיעו למכון כתוצאה מפרסומה של הצעת התקן כאמור, יובאו לדיון בפני ועדת התקינה שניסחה את הצעת התקן, ולפיהן תכין — אם תמצא לנכון — נוסח מתוקן של הצעת התקן.

תיקון הצעת
התקן

23. (א) הנוסח המתוקן של הצעת התקן יובא בפני הועדה המרכזית שאישרה את נושא התקן בצירוף דין וחשבון על אופן ניסוחה ועל תוצאות הבקורת הפומבית.

הצעת התקן
המתוקנת תוצע
לועדה
המרכזית

(ב) כל חבר ועדת התקינה החולק על הנוסח המוצע על ידי ועדת התקינה רשאי להגיש לוועדה המרכזית דין וחשבון יחד עם הצעת ועדת התקינה.

24. (א) לישיבות הועדה המרכזית לדיון באישור הצעת תקן יוזמן יושב ראש ועדת התקינה שניסחה את הצעת התקן. כן רשאי יושב ראש הועדה המרכזית להזמין לישיבה כל חבר ועדת התקינה שהגיש דין וחשבון החולק על הנוסח המוצע על ידי ועדת התקינה.

אישור תקנים

(ב) הועדה המרכזית תברר, אם הצעת התקן מתיישבת עם מגמותיו הכלליות של המכון, אם רמתו הטכנית והמידה שבה הושגה הסכמה בועדת התקינה מניחות את הדעת וכיוצא באלה.

(ג) הועדה המרכזית תאשר את הצעת התקן בתורת תקן או תחזירנה בצירוף הערותיה לוועדת התקינה לעיון שני.

(ד) נתגלעו חילוקי דעות בין חברי ועדת תקינה לגבי נוסח של הצעת תקן, וועדת התקינה ביקשה מאת הועדה המרכזית לקבוע את הנוסח, ייקבע הנוסח על ידי הועדה המרכזית.

(ה) אושר התקן, יעבירו יושב ראש הועדה המרכזית למנהל בצירוף הפרוטוקול על הדיון כשהוא חתום בידו.

(ו) המנהל יחתום על הפרוטוקול ועם חתימתו יראו את התקן שאושר כתקן שנקבע על ידי המכון.

25. המנהל ימציא לממונה את הנוסח המאושר של כל תקן. בצירוף דין וחשבון על אופן עיבודו ואישורו, ויפרסם את התקן בדרך שימצא לנכון, חמישה עשר טפסים של כל תקן שפורסם יישלחו לממונה.

פרסום תקנים

26. (א) כל אדם רשאי להציע למכון הצעות לשינויים בתקנים קיימים. הטיפול בהצעות אלה וניסוח השינויים ואישורם ייעשה בהתאם לנוהל שנקבע לגבי נושאי תקן חדשים, אולם על הצורך בפרסום הצעת השינויים לבקורת תחליט הועדה המרכזית.

שינוי תקנים

(ב) אחרי אישור שינויים-בתקן קיים תפורסם מהדורה חדשה ומתוקנת של התקן, או יפורסם גליון תיקון שיכיל את השינויים שאושרו וגליון תיקון זה יחד עם המהדורה הקודמת ייחשבו כמהדורה החדשה של התקן.

27. עברו חמש שנים מיום פרסום מהדורתו האחרונה של תקן ולא באה כל הצעה לשינויים, תדון הועדה המרכזית המתאימה ותחליט אם יש צורך בבדיקת התקן על מנת להתאימו להתקדמות הטכניקה והמדע השימושי ולהתפתחות המשק הארצי. החליטה הועדה שיש צורך בבדיקת התקן כאמור, הרי בבדיקת התקן, ניסוח השינויים ואישורם ופרסומם של המהדורה החדשה ייעשו לפי הנוהל שנקבע לגבי התקנים החדשים, אולם על הצורך בפרסום הצעת השינויים לבקורת תחליט הועדה המרכזית.

פרק רביעי: השם

28. לכללים אלה ייקרא „כללי התקנים (עיבוד תקנים ישראלים)“, תשי״ד—1954.

השם

א. ש ל ו ן

יושב ראש הוועד הפועל של מכון התקנים הישראלי

נתאשר.

כ״ט בטבת תשי״ד (4 בינואר 1954)

(חמ(16)ת/4)

פרץ ברנשטיין

שר המסחר והתעשייה

פקודת מס הכנסה, 1947

הוראות בדבר ניהול חשבונות של קבלנים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 43 לפקודת מס הכנסה, 1947, אני מורה לאמור:

הנדרות

1. בהוראות אלה —

„קבלן“ — אדם שעסקו או חלק מעסקו לבצע עבודות בניה על חשבון אדם אחר או על חשבון;

„עבודות בניה“ — לרבות עבודות הקשורות בהכנה לבניה ובהשלמתה, וכמו כן עבודות חפירה, ביוב וסלילת כבישים.

חובת ניהול
ספרים

2. קבלן חייב לנהל לפחות ספר קופה, פנקס עבודות, פנקס שכר עבודה ופנקס מחסן.

ספר הקופה

3. (א) בספר הקופה ירשום הקבלן בדיו ובסדר כרונולוגי פרטים אלה:

(1) כל סכום כסף שקיבל תוך ציון תאריך קבלתו, שם המשלם ותיאור העסקה שבקשר אליה נתקבל התשלום;

(2) כל סכום כסף ששילם תוך ציון תאריך התשלום, שם מקבל התשלום ותיאור העסקה שבקשר אליה נעשה התשלום.

(ב) ספר הקופה יסוכם בדיו בסוף כל עמוד שבו לפחות אחת בחודש.

¹ ע״ר 1947, ח״ס 1 מס' 1568, עמ' 77; ס״ח 108, תשי״ב, עמ' 298; ס״ח 135, תשי״ג, עמ' 169.

4. בפנקס העבודות ינהל הקבלן חשבון נפרד לכל עבודת בניה ויפרט בו —

- (1) הוצאות לחמרים תוך ציון כמויות החמרים;
- (2) מקום החזקתם או החסנתם;
- (3) שכר עבודה;
- (4) הוצאות אחרות;
- (5) כל הסכומים המגיעים על חשבון אותה עבודה.

5. בפנקס שכר עבודה ירשום הקבלן תאריך התשלום של השכר, שמו של המקבל, כתבתו ותקופת עבודתו.

6. בפנקס המחסן ירשום הקבלן בדיו ובנפרד לכל סוג מהחמרים —

- (1) לגבי החמרים שנתקבלו:
 - (א) תאריך קבלתם;
 - (ב) שם הספק;
 - (ג) כמותם לפי יחידות;
 - (ד) מחירים.

- (2) לגבי החמרים שהוצאו:
 - (א) תאריך הוצאתם;
 - (ב) למי הוצאו (שם המקבל או הבנין);
 - (ג) כמותם לפי יחידות;
 - (ד) מחירים.

7. כל רישום בספרי החשבונות לפי הוראות אלה יהיה על יסוד מסמכים נאותים.
8. להוראות אלה ייקרא „הוראות מס הכנסה (ניהול חשבונות של קבלנים), תשי״ד — 1954”.

ר בשבט תשי״ד (10 בינואר 1954)

(חפ"מ 15/ה/15)

בן ציון ארגוב
נציב מס הכנסה

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר מועצות מקומיות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13), תשי״ג—1953 (להלן — צו תיקון מס' 13), יתוקן כך:

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע״ר תש״ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק״ח 345, תשי״ג, עמ' 791.

אחרי סעיף 1 יוסף סעיף זה :

1. (א) כל אדם או חבר בני אדם שהתמנו או שנבחרו לכהונה כל שהיא הוראות מעבר .
 על פי צו המועצות המקומיות (ב), תשי"א—1951¹ (להלן — הצו המבוטל), ושנשאו בכהונתם ערב תחילת תקפו של צו זה, ימשיכו בה והוראות צו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950² (להלן — הצו המקורי), יחולו עליהם כאילו התמנו או נבחרו לפיהן.
 (ב) כל המסים שהוטלו לפני תחילת תקפו של צו זה לפי הצו המבוטל, יראו אותם כאילו הוטלו לפי הוראות הצו המקורי.
 (ג) לוח שומה שהיה בתקפו ערב תחילת תקפו של צו זה, יראו אותו כאילו הוכן לפי הוראות הצו המקורי.
 (ד) כל מעשה או פעולה שנעשו לפני תחילת תקפו של צו זה, על פי הוראות הצו המבוטל, יראו אותם כאילו נעשו על פי הסעיפים המתאימים בצו המקורי.

הוקף מעשים
 שנעשו לפי
 הצו המבוטל

2. על אף האמור בצו תיקון מס' 13 —

(1) כל מעשה או פעולה שנעשו בתקופה בין ט"ז בניסן תשי"ג 1 באפריל 1953 לבין יום פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) או שנעשו כמדומה על פי הוראות הצו המבוטל, יראו אותם כאילו נעשו כחוק אם נעשו בהתאם להוראות אותו צו;
 (2) כל מעשה או פעולה שמוחר היה לעשותם אלמלא צו תיקון מס' 13, יהיה מותר לעשותם תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום.

תחילת חוק

3. תקפו של סעיף 1 לצו זה הוא מיום ט"ז בניסן תשי"ג 1 באפריל 1953.

4. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13) (תיקון), תשי"ד—1954".

ישראל
 שר הפנים

י' בשבט תשי"ד (10 בינואר 1954)

(חמ 8011)

¹ ק"ת 141, תשי"א, עמ' 474.
² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמלה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית רמלה חוק עזר זה :

תיקון חוק עזר

1. חוק עזר לרמלה (אגרת תעודת אישור), תשי"א—1950², יתוקן כך :

בסעיף 2, במקום — „250 פרוטה" יבוא „לירה אחת".

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשי"ד—1954".

השם

מאיר מלמד
 ראש עיריית רמלה

נתאשר.

כ"ה בטבת תשי"ד (31 בדצמבר 1953)

ישראל
 שר הפנים

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 114, תשי"א, עמ' 17.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמלה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית רמלה

חוק עזר זה:

- תיקון חוק עזר
1. חוק עזר לרמלה (היטל עינוגים), תשי"א—1951, יתוקן כך:
בתוספת, בסעיף 1, במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:
"ב) לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

שיעור ההיטל פרוטה	כרטיס שמחירו פרוטה
30	עד 84
40	85 — 100
40% ממחיר הכרטיס.	101 ומעלה

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמלה (היטל עינוגים) (תיקון), תשי"ד—1954".

השם

מ א י ר מ ל מ ד
ראש עיריית רמלה

נתאשר.

כ"ה בטבת תשי"ד (31 בדצמבר 1953)

(חם 89733)

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר הפנים

¹ ע"ר 1084, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 194, תשי"א, עמ' 1437.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר יבנה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה

המקומית כפר יבנה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

"המועצה" — המועצה המקומית כפר יבנה;

"ראש המועצה" — נשיא המועצה, לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב.

2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:

אגרת תעודה

(1) בענין הנוגע לעסק או רכוש — 600 פרוטה;

(2) בכל ענין אחר — 300 פרוטה.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

3. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה, לאשרה או לקיימה בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר יבנה (אגרת תעודת אישור)”, תשי״ד—1954.

השם

א. טודורוב

ראש המועצה המקומית כפר יבנה

נחאשר.

כ״ח בטבת תשי״ד (3 בינואר 1954)

(חמ 88491)

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנחלת יהודה בדבר מניעת מפגעים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית נחלת יהודה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר לטבעון” — חוק עזר לטבעון (מניעת מפגעים), תשי״ג—1952;

„בעל נכסים”, „המועצה”, „המחזיק”, „נכסים”, „ראש מועצה” — כמשמעותם בחוק עזר לטבעון ובלבד שבמקום בו נאמר „טבעון” יראו כאילו נאמר „נחלת יהודה”.

1א. הסעיפים 2 עד 8 לחוק עזר לטבעון כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו הסעיפים 2 עד 8 גם לחוק עזר זה.

תחולת הסעיפים
2 עד 8 לחוק
עזר לטבעון

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנחלת יהודה (מניעת מפגעים)”, תשי״ד—1954.

השם

צמיר אלימלך

ראש המועצה המקומית נחלת יהודה

נחאשר.

כ״ד בטבת תשי״ד (30 בדצמבר 1953)

(חמ 84168)

ישראל רוקח

שר הפנים

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק״ת 308, תשי״ג, עמ' 181.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעמק הירדן בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה המועצה האזורית עמק הירדן חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„חוק עזר ליהוד“ — חוק עזר ליהוד (מס עסקים מקומי), תשי״א—1951;³

„המועצה“, „עסק“, „עוסק“, „מס“, „ראש המועצה“ — כמשמעותם בחוק עזר ליהוד, ובלבד שבמקום בו נאמר „יהוד“ יראו כאילו נאמר „עמק הירדן“.

2. (א) העוסק בתקופה בין ט״ז בניסן תשי״ג (1 באפריל 1953) לבין כ״ו באדר ב׳ תשי״ד (31 במרס 1954) או בחלק של התקופה האמורה ישלם למועצה מס ששיעור הקבוע בתוספת; התחיל לעסוק אחרי כ״א בתשרי תשי״ד (30 בספטמבר 1953) או חדל לעסוק לפני אותו יום, ישלם מחצית המס הקבוע כאמור.

הטלת מס

(ב) העוסק כאמור באותו עסק במקומות שונים: ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק כאמור בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק כאמור באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק חדש.

3. (א) המס ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות (להלן — יום הפרסום).

תשלום המס

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי יום הפרסום, ישלם את מחצית המס תוך שלושים יום מיום שבו התחיל לעסוק.

3א. הסעיפים 4 עד 6 לחוק עזר ליהוד כנוסחם ביום פרסומם ברשומות יהיו סעיפים 4 עד 6 גם לחוק עזר זה.

תחולת הסעיפים
4 עד 6 לחוק
עזר ליהוד

7. תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ט״ז בניסן תשי״ג (1 באפריל 1953) עד יום כ״ו באדר ב׳ תשי״ד (31 במרס 1954).

תחולה

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק הירדן (מס עסקים מקומי), תשי״ד—1954“.

השם

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע״ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק״ת 177, תשי״א, עמ' 1101.

תוספת שיעורי המס

תיאור המלאכה או העסק	מ"ס	תיאור המלאכה או העסק	מ"ס
המעסיק פועלים בשכר —		בית חרושת המעסיק פועלים —	
עד 5	25	עד 10	25
6 — 10	80	עד 11	80
11 ומעלה	160	עד 21	160
בית מלאכה למסגרות המשתמש בכוח מיכני המונע על-ידי חשמל —	400	עד 41	400
שאינו מעסיק פועלים בשכר	700	עד 101	700
המעסיק פועלים בשכר —	350	חברה לאספקת חשמל	350
עד 5	450	חברת אוטובוסים להסעת נוסעים	450
6 — 10	250	חברה להובלת משאות	250
11 ומעלה	150	מחצבה	150
מוסך המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —		בית מלאכה לפחחות המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —	
שאינו מעסיק פועלים בשכר	25	שאינו מעסיק פועלים בשכר —	25
המעסיק פועלים בשכר —		המעסיק פועלים בשכר —	
עד 5	40	עד 5	40
6 — 10	80	עד 6	80
11 ומעלה	150	עד 11	150
צרכניה עם רישון למכירת משקאות משכרים	50	בית מלאכה לנגרות המשתמש בכוח מיכני המונע על ידי חשמל —	
תחנה למכירת בניין	50	שאינו מעסיק פועלים בשכר	25
מחלבה המעסיקה לפחות 6 עובדים שכירים	300		

א. הא פ ט

ראש המועצה האיזורית עמק הירדן

נתאשר.

כ"ד בטבת תשי"ד (30 בדצמבר 1953)

(חמ 84640)

י ש ר א ל ר ו ק ח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרמת הדר בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה המקומית רמת הדר חוק עזר זה:

1. חוק עזר לרמת הדר (מס עסקים מקומי), תשי"ג—1952¹ (להלן — חוק העזר המקורי), חוק עזר יתוקן כך:

במקום התוספת תבוא תוספת זו:

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ח 304, תשי"ג, עמ' 104.

"תוספת

שיעור המס בל"י	תיאור המלאכה או העסק	שיעור המס בל"י	תיאור המלאכה או העסק
1.500	מדגרה — לכל קיבול של 1000 ביצים	50	אגודה שיתופית חקלאית
	מחלק —	24	אוסו משא, למעלה מטון אחד
6	חלב	6	דירה פרטית שבה מגישים ארוחות בתשלום
6	נפט	150	חברת חשמל
4	קרח	6	חנות, פרט לחנות מכולת
6	מלון, פנסיון או אכסניה	30	חנות מכולת
6	סוכן ביטוח		טרקטור ממונע —
6	עגלה עם בהמה אחת	25	על שרשרות
0.500	עזים, פרט לשתיים הראשונות — לכל ראש	15	על גלגלי גומי
24	קבלן בנין	12	טנדר, עד 1 טון
1	רפת — לכל ראש	0.080	כוורן — עבור כל כוורת
12	שרברב, נגר או מקבל עבודות שונות		לול שיש בו למעלה מ-50 עופות —
1.500	תישים — לכל ראש	0.020	עבור כל ראש

2. תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ט"ז בניסן תשי"ג (1 באפריל 1953) עד יום כ"ו באדר ב' תשי"ד (31 במרס 1954).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר המקורי לא יחולו על תשלום המס בשנת 1953/54 ומס זה ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר המקורי בעד שנת 1953/54 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמת הדר (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ד — 1954".

י. רגנסבורגר

ראש המועצה המקומית רמת הדר

נתאשר.

כ"ג באלול תשי"ג (3 בספטמבר 1953)

ישראל רוקח
(חמ 85456)
שר הפנים

תיקון טעות דפוס

בקובץ התקנות 414, תשי"ד, עמ' 283, הפרט החמישי הוא "591 כ"ה" במקום — "591 ה" שנדפס בטעות.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).